

KARMEN KULL

Vaikel järvel
pikad varjud-
üle jää
mu rada läeb.
Paksus lumes
hellalt varjul
mustikad
ja pohlad – näen
ma neid vaimusilmas õitsmas,
marju kandmas, tardumas.
Iga paik nii
vana tuttav,
iga aeg on
kordumas.

Valla elutöö preemia pälvis tänavu Vello Lilium

Vello Lilium on Illuka vallas tulemuslikult treeneritööd teinud neli aastakümnet. Tema juhendatud sportlased on näidanud märkimisväärsed tulemusi ning saavutanud kõrgeid auhinnakohti nii maakonna kui vabariigi ulatuses. Ka Illuka kooli lõpetanutena jätkatakse tasemel sporditegemist. Mitmed tema õpilased on aga jätkanudki spordikoolis suusatamise erialal ning jõudnud oma tulemustega vabariigi noorte koondisesse.

Vello teeb oma tööd suure entusiasmi ning pühendumisega, sageli rohkemgi, kui ühelt treenerilt oodatakse. Õpilastele on ta autoriteetne juhendaja, kelle sõna maksab ning kelle juhiseid järgitakse.

(SL)

Avatud ajaloopäev koolis

23. veebruaril tähistati Illukal mõisa peahoone valmimise 120. aastapäeva ning esitleti sel puhul valmis saanud infostende. Ettekandega esinesid mitmed ajaloo- ja mõisakoolidega seotud isikud ning külalisena astus üles kirjandusteadlane, kunagine kultuuri- ja haridusminister Peeter Olesk.

10.30 alustati vabariigi aastapäevale pühendatud tavapärase aktusega. Pärast direktori sõnavõttu ning mõningate aukirjade kätteandmist kõneles päevakülaline, Eesti Maaülikoolis nõunikuna töötav Peeter Olesk, kes alustas oma pöördumist sõnadega: „Kallid jõmpskad...” ning muuhulgas edastas ka tervitused tänaselt haridusministrilt Tõnis Lukaselt. Olesk kõneles lihtsalt ja arusaadavalt eraldades olulist ebaolulisest nii, et sõnum jõudis päralt ka neile, kes muidu ehk teadlaste kõnesid ebahuvitavateks peavad. Ta manitses lapsi rohkem õppima ja haridust hindama ning rõhutas, et kodu-tunnet tuleb eneses hoida ja kaasas kanda kus iganes ka ei viibitaks. „Olge need, kellesse võib uskuda; olge need, kes suudavad midagi ära teha!”, sõnas ta ning pidas oluliseks märkida, et sageli on MEIE-tundele olulisemgi veel OMADE-tunne... „Ärge olge tobud!” kõlas Oleskile ainuomast öeldud lõpulause.

Päevakava teises osas koguneti juba

Seminarihoonesse, kus Eesti Ajalooarhiivi töötajad viisid läbi avaliku koolitunni, mis tähendas seda, et loengut kuulasid õpilaste kõrval ka õpetajad ja lapsevanemad. Vallavolikogu esimees, ajaloolase haridusega Paul Kesküla tutvustas projekti, mille tulemina valmisid mõisa ajalugu käsitlevad infotahvlid, lähemalt sisust aga kõneles juba nende koostaja Janet Laidla.

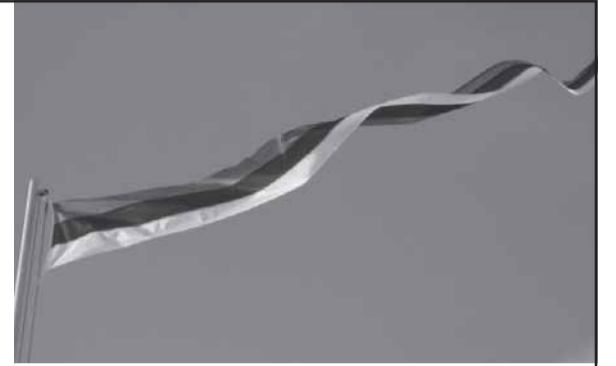
Külas oli ka naabervalla Mäetaguse kooli ajalooõpetaja Tiit Saare, kes seletas lahti vanadel mõisnike vappidel kujutatut. Mõisakoolide Ühenduse juhatuse esimees Tõnu Kiviloo aga tutvustas põgusalt eelseisvat 3-aastast ühisettevõtmist, milles ka Illuka kool osaleb. Tegu on turismi valdkonnaga, viitteist mõisakooli ühendav koostööprojekt.

Need, kes hommikul aktusel ei viibinud, võisid nüüd veelkord Peeter Oleski mõtteteradest osa saada ning kaasa rääkida. Oli igati hariv ja lihtsas vormis ettekandud õpipäev. Loodetavasti saab selliseid „koolipäevi”, kus lapsed koos vanematega tunnis osalevad, edaspidigi toimuma. Illuka mõisa ajaloo infostendid aga paigaldatakse peagi mõisa peahoonesse, huvilistele kättesaadavaks. Juba on alustatud ka koostööd Kuremäe ajaloo infotahvlite koostamiseks, sellest tuleb väliekspositsioon ning kui juba vastavat teavet rohkem on, siis kirjutame sellest ka leheveergudel.

(SL)

P.S. Lugejaile võiks veel huvi pakkuda arhiivitöötajate poolt tutvustatud interneti veebiaadress: www.ra.ee/saaga. Kõik, kel huvi suguvõsa uurimise või muu ajaloolise materjali vastu, saavad siit juhtlõnga kätte. Arhiivipedagoog Edith Seegel soovitat: „Kasutajate jaoks hindamatu väärtusega omaaegsete vallaasutuste protokolliraamatutesse on haruldastelt üksikasjalikult kirjutatud Eesti kohaliku omavalitsuse ajalugu ning areng, kunagised inimsuhted, maarahva mentaliteet ja argielu. Nende dokumentide lihtne kättesaadavus ja laiema tutvustamine toetaks ja kasvataks tänase vallaelanikkonna paigatunnetust ning kohalikku identiteeti ja pakuks ohtraid võimalusi genealoogidele, ajaloo huvilistele, külalastele ja koolidele. Samuti võimaldavad allikad jälgida ka omavalitsuste ning kogukondlike suhete kujunemislugu.” Taustateksti vallaomavalitsuste kohta saate lugeda minnes aadressile www.eha.ee

Toimetaja veerg

ENE RAUDAR
ene@kultuuriveski.ee

Ei mäleta küll, et üle-möödunud aastal, kui presidendid vastuvõtt toimus Tartus, oleks uuritud ja puuritud, kuidas linn selleks valmis on; et kas tänavaid puhastatakse tavapärasest hoolsamini või et kas hooneid kaunistatakse kuidagi teisiti. Miskipärast aga just Jõhvi ja Narva puhul nii tehti, linnad olid kõrgendatud tähelepanu all ja kõik olekski ju olnud mõistetav, kui küsimustega poleks liiale mindud. Nädal enne vabariigi aastapäevapüüdi kubisesid meie maakonna suurimad linnad ajakirjanikest, kes küsitlesid võimuesindajaid, teenindajaid ja tülitasid inimesi tänavail aina tobedamate küsimustega... Miskipärast on nii, et Ida-Virumaa elanikul kulub kaks korda rohkem auru tõestamiseks, et meil siin ei ole ainult pori ja pätid, et meil siin on samuti asfaltteed ja digiteleviisioon. Võib-olla olen mina üle keskmise kodukoha patrioot, kuid ärritun tõsiselt selle peale, kui kutsudes kaugema kandi rahvast meie looduse ilu ja erilisust oma silmaga kaema, saan vastuseks, et tuleksin küll, kuid see kõik asub ju nii (!!!) kaugel... Meeldiv on aga see, et maakonnas on moodustunud grupp entusiaste, kes sarnaselt mõeldes teevad omalt poolt kõik, et eelpool nimetatud müüte murda... Tallinnas turismimesil inimestega silmast silma suheldes said nii mõnedki kümned selles osas ümber veendud. Lihtsa lausungi: Ida-Virumaa – lähemal kui tundub, lähedam kui arvad! – peale tulid paljud just meie ekspositsiooniboksis viibijailt uumat infot küsima; ja kui kõik, kes eeloleval suvel meie kanti külastama lubasid tulla, ka oma plaani teoks teevad, siis on oodata suuremal hulgal uudistajaid. Muudkem siis omalt poolt nende siinviibimine igati meeldejäävaks.

Loodetavasti kogesid nüüd needki, kes presidendid küslesid siia esmakordselt sattusid, et pole see vahemaa nii kaugel ühti... (pealinlastele mõeldes on tõde see, et Tallinn-Tartu distants on hulga pikem, kui Tallinn-Jõhvi). Ja ehk jõudis paljude kontserdi vaatajate teadvusse seegi (kui nad mõistsid laiemalt mõelda), et elekter nende kodudesse jõuab tänu meie maakonnas tegutsevatele kaevuritele ning osaliselt meie jalge all maapõues valitsev tühjus ja kaevudest kadunud vesi on just selle nimel ohvriks toodud... Ehk sai nüüd selgeks, et ka Ida-Virumaal on elanud ja elab kümneid loomeinimesi, kelle looming liigutab meeli ja puudutab hinge...

Tundsin aastapäevapeo kontserdi vaadates paaril korral südames rõõmsat rahulolu, et olen osake sellest... tundsin, et olen saanud kaasa aidata meie maakonna tutvustamisele siinse loomingu kaudu... Olen tänulik kontserdi pealavastajale ja muusikalisele juhile, et nad sidusid eeskavasse mõned siinkirjutaja soovitud (kuigi stsenarium oli juba valmis). See oli küll vaid väike killuke, mida mina sain oma maakonna heaks teha, kuid ajapikku saab kildudest mosaiik... Vabariigi presidentki õhutas oma kõnes mitte ainult enda peale mõtlema, vaid ka teiste heaks midagi ära tegema. Tuleb enda soovist kaugemale vaadata ja mõelda, kuidas saame kaasa aidata, et meie külal, vallal, maakonnal ja kogu riigil läheneks paremini. Suhtumisega „Oh, mis mina...” ei muutu kohe kindlasti midagi. Joonin presidendid kõnes alla lause: „Iga tegu saab parandada, tegevusetust aga mitte“.

*

Traditsiooni kohaselt mõningaid olulisi noppeid vabariigi presidendid iseseisvuspäeva kõnest:

*Eesti väiksus lubab meil ühiselt oma riiki tunnetada ja haarata. Me saame oma erisusi unustades, üksi ja üheskoos aidata neid, kel praegu kõige raskem. Vaid ühiselt saame ka kriisist välja tulla.
Sel ühistundel on ka võõrapärane nimi – solidaarsus; äratundmine, et ilma teiste toetuseta, ilma meie enda toetuseta teistele ma ise, sina, meie kõik toime ei tule. Seal on lühike samm selleni, et meist keegi ei tule toime.
[...]*

Solidaarsus toimib kõige kirkamal ja ehedamal moel, kui ebamugavust ja tõrjutust hakkavad tundma need, kes keelduvad koos teistega kandmast me ühist koormat. Just praegu on õige aeg aduda, et me oleme ajanud vahepeal segamini vabaduse tarbida ning vabaduse otsustada inimlike väärtuste kasuks. Inimväärne elu ei koosne rahast ja asjadest, luksuskapadest ja kahjurõõmust teiste inimeste „tõehetke“ üle. Elukvaliteedi summaks on vaimsed väärtused, rikkad inimsuhted, tervislikud eluviisid, õnnelikud lapsed ja tugev ühistunne. Just neisse tuleb investeerida oma aega, mõistust, emotsioone ja tahet.

Sünnipäevajuttu Vilma Niinepiga

Vabariigi aastapäevale järgnenud päeval tähistas oma 75. -ndat juubelit Illuka kooli endine pedagoog Vilma Niinep. Usutlesin teda mõned päevad enne seda ning uurisin pisut, milliseid mõtteid väärikas eas daam mõlgutab. Osa sellest toome siinkohal ka lugejani.

Räägi pisut oma lapsepõlvest ja kooliharidusest...

Sündisin Jõhvis ja seal alustasin ka kooliteed. Peale sõda asusime perega ümber Kohtla-Nõmmele, kus isa sai kaupluse juhataja töökoha. Seal jätkasin ka kooliteed 3. klassis.

Elasime majas, kus pikk koridor poolitas kaupluse ruume korteritest, nii et isal tuli vaid üle koridori tööl käia. Meid oli viis last, kaks õde ja kolm venda, ema oli kodune. Kui sealses koolis 7 klassi läbi sai, tahtsin kangesti minna Tallinna

kehakultuuritehnikumi, kus vanem vend juba õppis; peale õe olime kõik väga sportlikud lapsed. Ema aga veenis mind ümber ja nii läksingi hoopis koos sõbrannaga Rakvere Pedagoogikakooli. Pärast selle lõpetamist 1953. aastal suunati mind Illukale, kuhu juba aasta varem oli tulnud mitu noort õpetajat.

Mis esimestest tööaastatest meenub?

Käisin oma esimese töökohaga tutvumas koos isaga. Kuna busse käis tollal harva, siis sõitsime jalgratastel Kohtla-Nõmmelt läbi Mäetaguse Illukale, see oli minu esimene ja viimane nii pikk rattaretk.

Pikaaegsete, aga ka eelneval õppeaastal tööle asunud uute noorte õpetajatega sõbrunesime

omavahel kiiresti ning meist sai tore ja üksmeelne kollektiiv. Koolimaja oli hubane ja olgugi, et siis veel elektrit polnud (iga õpilase ja õpetaja laual oli petrooleumilamp), ei kurvastanud me seepärast sugugi. Ka ahjusid köeti puudega, mida koristajatädid pidid kuuri alt klassidesse kandma, kuid alati olid õpperuumid puhtad ja soojad. Sageli korraldasime koolipidusid, kus iga pedagoog oma kolleegidele midagi vastavalt oma erialale või oskustele õpetas; eeskava oli alati mitmekesine: oli laulu, tantsu ja

võimlemist, tehti püramiide, lavastati näitemänge ja muud huvitavat. Kuna olin üsna sportlik, siis lisaks õpetamisele algklassides, andsin ka suurematele tütarlastele kehalist kasvatust; osalesin aktiivselt ka õpetajate spartakiadidel ja saavutasin seal sageli häid tulemusi.

Kevadeti käisime õpilastega koos matkamas ja ekskursioonidel.

Aga pereloomine?

Tulevase abikaasa Relvoga saime tuttavaks ikka nii nagu vanasti saadi, ühised meelelahutused ja tantsupeod said tollal määravaks. Osalesime mõlemad laulukooris ja pärast mõningaid tanstuõhtuid läkski elus nii, et 1959. aastal abiellusime ning meile sündisid toredad lapsed Neeme, Küllike ja Aigar. Abikaasa puhkab aga juba 8 aastat manalas.

Tänaseks on mul juba ka 4 toredat lapselast, kes mulle külla tulles alati rõõmu valmistavad. **Mida soovivad tänastele noortele, kes muudkui tormlevad ja tuiskavad ringi pidades mitut töökohta.**

Soovin, et nad oleksid ausad ja suhtuksid oma töösse täie tõsidusega, toetaksid üksteist; õpiksid elus sellise ameti, mis on südamelähedane ja mida tõeliselt teha tahaks ning et neil jätkuks tahtekindlust halbadele ahvatlustele vastu seista.

Mida ütled teistele eakaaslastele, oma kaasteelistele?

Püüdke ikka eluraskustest üle olla ja mitte masendusse vajuda; püüdke toetada oma lähedasi – kui muudmoodi pole võimalik, siis

kasvõi hea sõnaga.

Missugused aastat elus on kõige eredamad olnud?

Eks kõigis aastais on oma head ja vead, omad rõõmud ja mured. Nooruses oli palju uljust ja lõbusat; üksjagu muretsemist ja keerukat elukorraldust, kui lapsed väiksed olid, kuid kõige selle juures oli ka palju rõõmu. Ega tänaselgi päeval viga pole, püüan ikka tervist hoida, käin tansturingis ning koosviibimistel; poeg kinkis sportimiseks käimiskepid, ootangi juba kevadet, et saaks uue hooga alustada.

Mis sulle tänasel päeval rõõmu valmistab? Mille üle rahul oled?

Olen rõõmus, kui lastel ja nende lastel hästi läheb, miniatega saan samuti hästi läbi. Enda tervise üle ei saa samuti nuriseda, püüan end ikka vormis hoida.

Kuidas oma päevi sisustad?

Hommikul hoolitsen esmalt, et koerad söönuks saaksid, siis panen ahju kütte ja teen tule pliidi alla; hommikukohvi kõrvale kuulan uudiseid. Mitmesugust tegevust jagub igasse päeva: teisipäeviti käin tantsuringis, kolmapäeviti vajadusel linnas; õhtuti loen raamatuid ja ajakirjandust ning vaatan telerit. Vahel toimub huvitavat mõisas, sellestki püüan osa saada. Päevad mööduvad märkamatu kiiresti, nii et tuleb antud aega maksimaalselt ära kasutada.

*

Sõnumilaegas soovib Vilmale jätkuvalt erksat vaimu ja sportlikku meelt ning ikka ainult positiivset mõtlemist!

Usutles Ene Raudar

Ilmar Taluste – ikka spordiga sõber

Jaauanuaris tähistas oma 70. sünnipäeva n.ö „oma-küla-poiss“ Ilmar Taluste. Vasaverest pärit spordimees on küll aastaid linnas elanud, kuid aina sagedamini võib teda leida kodutalus nokitsemas. Võtsime korra, sportlaste keeles, time out'i (aeg mahalt-toim.), et väheke juttu puhuda ja mõtteid vahetada. Alljärgnevalt saab ka lugeja sellest osa.

Sport on sinu elu läbivaks teemaks; kuidas sa selleni jõudsid?

Juba Vasavere koolis sai vahetundidel aktiivselt rahvastepalli mängitud, iga vahetund olin ikka palliplatsil. Illuka kool on aga juba pikkade sporditraditsioonidega ja ega see niiväga juhus polegi, et spordipisiku sealt külge sain. Sellest koolist on sirgunud ja sirgumas mitmeid tugevaid sporditegelasi. Toonane koolijuht ja noored õpetajad oli ise sportlikud inimesed, oskasid õpilasi erinevatesse tegevustesse kaasata ning juhtisid nad oskuslikult tervislike eluviiside juurde. Eks sellega oli nii, et kui juba spordiga tegelesid, siis ikka mitmel alal. Kooli ajast mäletan paar aastat vanemas klassis õppivat Mart Vilti, kes muuhulgas mängis väga hästi mandoliini, aga nooremate seast paistis juba siis silma sportlik Valdek Murd, kellega koostöös oleme tänaseni maakonna spordielu edendanud. Illuka kooli ajast meenub veel see, et pargis oli pikk tuletõrjeredel ja võistlemine käis siis selle peale, kes suudab käte jõul rohkem kordi üles ronida. Esimese diplomi aga, mille tänaseni alles olen hoidnud, sain võimlemise võistlustelt.

Mis elukutsest unistasid? Kas soovid täitusid?

Lapsepõlves unistasin õpetaja elukutsest, sõjaväes hakkas mind huvitama juriidika. Lugesin siis hoolega vastavat kirjandust, kuid kujunes hoopis nii, et armeeteenistusest naastes ja Kohtla-Järve Kalevi spordikoolis tööle asudes läksin kaugõppes Pedagoogikakooli kehakultuuri teaduskonda. Tuleb tunnustada, et alles siis hakkasin teadlikult ja tõsiselt sporti tegema, analüüsisin ennast ning mõtlesin süsteemselt.

Kuidas maadluseni jõudsid? Kes oli su esimene treener?

Õppisin Kohtla-Järve tehnikumis põlevkivi ümbertöötlemise tehaste tehnik-mehaanikuks. Tugevad spordialad koolis olid tollal jäähokki, võrkpall ja maadlus. Kord tulid linna spordikooli treenerid meie kehalise kasvatuse tundi n.ö. talente jahtima. Heino Niineste kutsuski mind siis maadlustrenni. Mitu aastat käisin Kävas ühes barakis asuvas harjutusruumis üsna kasinates tingimustes

treeningutel. Aga ala hakkas meeldima ja tulemused aina paranesid. Ajateenistusse sattusin Tallinna ning seal sain kokku Eesti selle ala paremate sportlastega, nende hulgas oli ka tõstjaid ja poksijaid. Eesti koondises oli mu treeneriks Boris Meos. Kui ma 1965. aastal spordikooli õppealajuhatajana tööle asusin, alustasin ka (poole kohaga) vabamaadluse treenerina.

Missugused eeldused peavad olema, et heaks maadlejaks saada? On need varakult äratuntavad?

Ainult see saab heaks maadlejaks, kes on ka hea inimene... On mitmekülgne ja oskab oma võimeid realiseerida. Väär arusaam on see, et peab olema palju jõudu – kõik algab mõtlemisest. Vajalik on hea üldkeheline ettevalmistus, kiirus, reaktsioon, vastupidavus, painduvus. Liiga vara ei tohi ka jõudu arendama hakata. Treeningute alguses saab üsna ruttu selgeks, kelles on potentsiaali ja kelles mitte.

Sinu saavutused maadluses... ja elus?

Olin 10 aastat Eesti koondvõistkonnas. Osalesin mitmetel maavõistlustel Soome, Poola ja toonase Saksa DV-ga, kokku 12 matši ja polnud ühtegi kaotust. Olen 7 korda Eesti meistriks tulnud (6 korda vabamaadluses ja ühe korra sambos). Tänavu 15. veebruaril täitub mul 44 tööaastat selles majas (Kohtla-Järve Spordihooned – toim.), 23 aastat olen töötanud erinevate spordikoolide direktorina, neist eriti olulisteks enese jaoks pean Noorsoo spordikooli ja Kohtla-Järve raskejõustikukooli loomist. See pole mingi

enesekiitus, pigem eelistaksin tagaplaanil toimetada, kuid eelpool nimetatud on mulle muidugi väga tähtis. Paljude oma õpilaste üle olen uhke, mitmed on tänasel päeval edukad ettevõtjad ning on nüüd omakorda abiks sporditegevust majanduslikult toetades. **Paljud puhkavad aktiivselt, n.ö. sporti tehes, kuidas sina puhkad?** Puhkama peabki aktiivselt elu elades. Viimasel ajal olen reisisides puhunud. Kui lapsed väikesed olid, siis oli vahva nende väljasõite korraldada; Peipsi ääres näiteks ööbisime kohe mitu päeva järjest telgis. Vahel on aga vajadus olla linnakärsat ja inimestest eemal, selleks on mul Vasaveres kodutalu, kus aias nokitsemist jagub küllaga.

Millal linnakära seljataha jäta ja päriselt kodutallu elama lähed?

Ootan seda aega isegi... (naerab kavalalt). Loodan, et õige varsti.

Mis kavalusega saaks inimesi rohkem sporditegemise juurde meelitada?

Ettevõtmisi on tegelikult palju ja erinevaid algatusi, petank näiteks. Kepikõnni valdkond on aina populaarsem. Eriti nutikas on matkade korraldamine; tuleb leida tuumik, mingi seltskond inimesi, kes alati on kohal, nendega liituvad siis juba sõbrad ja tuttavad; sageli tullakse perekonniti – see on eriti tore. Tihti tuleb muidugi auhindadega meelitada, kuid ilma selleta ka ei saa, olgu või sümboolsedki. Inimestel peab valikuvõimalusi olema, kasvõi ühiste väljasõitude moel. Oleme kepikõnni-sarjas käinud saartel (Kihnu ja Piirissaarel), kus lisaks huvitavale loodusele saab end ka kultuurilisel harida. Eneste jaoks uute paikade avastamine toob ka uusi inimesi liikumisharrastuse juurde.

Oled oma senise eluga rahul? Mida rõõmustavat esile tooksid?

Paari aasta eest toimunud Vasavere küla kokkutulekul märkasin väga palju seal elavaid tegusaid noori, see näitab, et külal on tulevikku. Rõõmustan ka oma poegade käekäigu üle, Hindan väga oma Illuka kooliaega ja toonaseid õpetajaid, sealt sain eluks n.ö. hea põhja alla ning teadmise, et ilma tööta ei tule midagi. Päris rahul olen vist alles siis, kui kodutalus tagasi olen.

*

Kohtla-Järve linn tunnustas Ilmar Talustet tänavu aukodaniku tiitliga. Sõnumilaegas ühineb kõigi õnnitlejatega ning soovib Ilmarile tegusust ning sportlikku vaimu veel kauaks ning unistuse täitumist peatsest pöördumisest juurde juurde. Kohtumiseni Vasaveres!

Küsitles Ene Raudar

Valdek Murd, Ida-Virumaa Spordiliidu esimees; koolivend ja kolleeg spordivaldkonnas:

Kõigepealt tõstaksin esile Ilmari põhjalikkuse, ta on igas asjas maksimalist. Nii omal ajal treeningutesse suhtumises kui ka oma põhitöös – kõike teeb süvenedes ning võimalikult hästi. Naljaga pooleks võin öelda, et vahel on Ilmari poole mõne abipalvega piinlik pöördudagi, sest ta võtab asja ülimalt tõsiselt. Eks me kõik kanname elus kaasas lapsepõlves omandatud ja kujunenud iseloomu. Ilmarile pole elus midagi lihtsalt tulnud; usun, et töötegemise harjumuse ja visaduse on ta kodust kaasa saanud ning see saadab teda tänaseni. Mäletan Ilmarit juba Vasavere kooli ajast, ta oli minust vanem, selline jassakas ja tugev poiss, aga hästi liikuv; ja seda heas mõttes kadeduse tunnet mäletan ma samuti siiani, et Ilmar suutis kivi kohutavalt kaugele visata. Meie omavahelised suhted on olnud väga mitmekesised, oleme koos palju organiseerinud ning maakonna spordielu mineviku, oleviku ja tuleviku üle arutlenud. Ilmari puhul väärrib suurt austust see, et ta oskab oma seisukohti kaitsta ja kui need ka teiste omadega 100 % ei kattu, oskab ta oma mõtteid ja arusaamu põhjendada ning nendele ka lahendusi leida. Rõhutan veel ka seda, et lisaks sportlikele ja organisatoorsele võimetele on tal väga hea tehniline taip, kunagi koolis õpitut oskab ta oma töös väga hästi ära kasutada.

I-V Maakondlik Teavitamis- ja Nõustamiskeskus

Meie ülesanne:

- * Nõustamiskeskus nõustab ja pakub igakülgselt teavet erivajadustega inimestele ja nende peredele
- * Infot jagame erinevate teenuste ja toetuste saamise võimalustest
- * Toetame erivajadustega inimeste ning nende perede tööhõive suurendamist ja seeläbi toimetuleku parandamist

Meie teenused:

Sotsiaalnõustamine

Psühholoogiline nõustamine

Võlanõustamine

Kogemusnõustamine - oma teadmisi ja kogemusi jagab inimene, kellel on diagnoositud psüühikahäire, aitamaks teistelgi paremini haigusest taastuda. Tugigrupp koguneb igal teisipäeval kell 11.00-13.00.

Oleme avatud:

E, T, K 9.00-16.00

N vastuvõttu ei toimu (nõustamine telefoni ja e-posti teel)

R 9.00-16.00

Meie kontaktid:

Telefon: 3360371; 55620161

e-post: nk@corrigo.ee

aadress: Jaama 34, Jõhvi 41532

NB! Kõik teenused on klientidele tasuta!

www.corrigo.ee

Euroopa Liidu
struktuuritoetus

Eesti tuleviku heaks

Pensionide, toetuste ja hüvitiste uuel viisil väljamaksmine on alanud.

Küsimuste korral helistage infotelefonile 16106 või võtke ühendust oma elukohajärgse pensioniameti klienditeenindusega.

Kuna pensionide, toetuste ja hüvitiste uuel viisil väljamaksmine puudutab väga paljusid inimesi, siis esimesel kuul võib tekkida ka segadusi.

Võimalike murede lahendamiseks on sotsiaalkindlustusamet seadnud sisse infoliinid. Kui teil on täpsustavaid küsimusi, siis võite helistada sotsiaalkindlustusameti infotelefonile 16106 või alljärgnevatel pensioniametite telefoninumbritel:

Virumaa Pensioniamet

Rakvere, Narva piirkond - 3278 361, 3278 362, 3278 371

Jõhvi, Kohtla-Järve, Sillamäe piirkond - 3395 711, 3395 720, 3395 728

Elve Tonts

Sotsiaalkindlustusameti

avalike suhete juht

6408 123, 53 420 280

Soovin üürida elamispiinda Illuka vallas.

Telefon 56716896

*

Vastavalt Illuka Vallavolikogu 26.01.2009.a.a otsusele nr 3 annab Illuka Vallavalitsus alates 1. aprillist 2009.a. OÜ Järve Biopuhastuse haldusesse järgmised ühisveevärgi- ja kanalisatsiooni tegevuspiirkonnad:

Kuremäe II

Kurtna

Rausvere-Vasavere.

Info: Illuka Vallavalitsus, tel. 332 3648, kommunaalnõunik Oleg Kuznetsov.

Peipsi-Alutaguse Koostöökoda alustab LEADER programmi projektiideede kogumist

Alates 23.02.2009 võib 1 kuu jooksul koostöökojale esitada projektiideid 2009 aasta rakenduskava meetmetest toetuse taotlemiseks. Projektiideede põhjal valitakse välja ideed, mida saab esitada 13.04.2009 algavasse taotlusvooru, kus taotlusi menetletakse jooksvalt, kuni eelarves planeeritud summade täitumiseni. Ideid võivad esitada kõik Alajõe, Avinurme, Iisaku, Illuka, Tudulinna, Lohusuu ja Mäetaguse valla territooriumitel tegutsevad seltsingud, mittetulundusühingud, ettevõtjad ja vallavalitsused.

Projektiideed palume saata elektroonselt aadressil pakmt@pakmt.ee. Ideevooru alguseks paneme PAK kodulehele www.pakmt.ee taotlusvormi ja muud abistavad materjalid. Kasuks tuleb eelnevalt tutvuda PAK strateegia ja meetmetega ning Põllumajandusministri 12. juuni 2008. a määrusega nr 59.

Peipsi-Alutaguse Koostöökoda rakendab 2008-2013 strateegiat viie meetme abil.

Meede 1: Kogukondade aktiveerimine;
Meede 2: Elukeskkonna parandamine ja hoidmine;
Meede 3: Ettevõtlikkuse suurendamine ja ettevõtluse toetamine;
Meede 4: Looduskeskkonna säilitamine ja säästlik kasutamine;
Meede 5: Võrgustikud, andmebaasid ja koostöö.

Ideekonkursile oodatakse seltsingute, mtü-de, ettevõtjate ja omavalitsuste projektiideesid, mis peavad sisaldama planeeritava projekti eesmärgi, tegevusi, ajakava ja eelarve mahtu. Peipsi-Alutaguse Koostöökojale on põllumajandusministri käskkirjaga eraldatud 17324277.- EEK perioodiks 2008-2010. 2009 a. rakenduskavaga kavandatakse reliseerida piirkonnas 8535844.- EEK. Meetmetest on võimalik taotleda toetust 3000 - 500000 krooni ulatuses.

Andrus Rekor

Peipsi-Alutaguse Koostöökoda
Tel. 562 08 460

MÄRTSIKU SÜNNIPÄEVAD 2009

88	MARIA GOLENDAJEVA	23.03	Kuremäe küla
83	KLAVDIAMASLJUKOVA	30.03	Kuremäe küla
81	ANTONINA BORODINA	11.03	Kuremäe küla
79	GENNADI KOLTŠIN	15.03	Agusalu küla
79	ALEKSANDRA KUROVA	29.03	Jaama küla
78	NIKOLAI DANTŠENKO	15.03	Ongassaare küla
77	GALINA SOKOLOVA	10.03	Karoli küla
77	AINO-HELENE PAESALU	13.03	Kuremäe küla
77	ELLEN KILP	14.03	Puhatu küla
77	AINO KARU	17.03	Kivinõmme küla
76	RUFINA KUZMINA	11.03	Kuremäe küla
74	IVI-MARE KASEMAA	06.03	Illuka küla
73	MIHHAIL PIŠTSIK	05.03	Kuremäe küla
72	REET PIŠTSIK	16.03	Kuremäe küla
72	LAINA KIVISTU	21.03	Kurtna küla
71	GALINA ŠPOKA	05.03	Jaama küla
71	LIIDIA ARNA	20.03	Kuremäe küla
70	LJUBOV HALAMENDJUK	07.03	Kuremäe küla
70	HELGI SELLIOV	07.03	Kurtna küla
70	ALEKSANDER ROOS	15.03	Jaama küla
70	ELLITRAKS	28.03	Kurtna küla

Pensioni saab pangast kätte alates viiendast kuupäevast

Rohkem kui 94 000 pensionäri ja toetuste saajat, kes enne said oma pensioni või toetuse postkontorisse või koju, saavad pensioni või sotsiaaltoetuse alates veebruarist oma pangakontole.

Seni oma pensioni, toetuse või hüvitise postkontorist või kojukandega saanud ja nüüd pangaga liitunud inimesed on harjunud raha postkontorist kätte saama kokkulepitud pensionipäeval. Soovitame pensionäridel ja toetuste saajatel minna pankka või Postipanka raha välja võtma seni harjunud päeval alates 5. kuupäevast.

Perepoliitika ja sotsiaalala asekanter Riho Rahuoja: „Kutsun eakaid mõtlema sellele, kui palju tal sularaha vaja on – näiteks arveid saab maksta ülekandega. Väga tähtis on turvalisuse küsimus. Tervet kuupensioni pole mõistlik kaasas kanda.

Samuti peab olema väga ettevaatlik pangakaardi PIN koodidega – need ei tohi võraste pilkude alla sattuda.”

Need inimesed, kes tänaseks ei ole oma otsust teinud ega avaldust esitanud, peavad uue väljamakseviisi siiski lõpuks valima. Veebruaris nad oma pensionist või toetusest siiski ilma ei jää, see makstakse välja varem kehtinud kuupäeval endisest kohast. Enne raha saamist peab täitma avalduse, kus inimene peab valima, kuidas ta tahab oma pensioni või toetust edaspidi kätte saada.

Jana Zdanovič

Meedianõunik

Avalike suhete osakond

Sotsiaalministeerium

Tel 6269 323

GSM 505 7135

jana.zdanovits@sm.ee

SEEKORD VOLIKOGUS

2009. aasta esimeseks volikoguks 26. jaanuaril kogunes samuti pikk päevakord: kümme lahendamist ja parandamist vajavat probleemi. Kohal oli täiskooresseis.

Kõigepealt kinnitati Illuka Põhikooli õpetajate töö tasustamise alused. Kõik palganumbriid oli Vabariigi Valitsus juba ette andnud, meie volikogul tuli need ainult kinnitada.

Teiseks kinnitati veel üks lisaelarve (kolmas ja positiivne). Aasta lõpu seisuga oli kogunenud niisuguseid laekumisi, mis oli tarvis lisaelarvena arvele võtta. Nii tehtigi.

Kolmandaks kinnitati mõningad eelarve-sisesed muudatused – jällegi aasta lõpu seisuga. Nende muudatuste kinnitamisega tõmmati siis ka rahalises mõttes möödunud aastale joon alla.

Järgmiseks võeti ette aga käesolev aasta ja rahad, mida sellel aastal kasutada saab. Nimelt toimus siis 2009. aasta eelarve esimene lugemine.

Kuna juhtus nii, et siinkirjutaja hooletuse tõttu jäid valla jaoks väga olulised teadaanded ajakirjanduses avaldamata, siis tuli protseduuriliselt kõik uuesti otsast alata: volikogu tunnistas kehtetuks otsused, millega juba varem oli algatatud valla üldplaneeringu koostamine ja keskkonnamõju strateegilise hindamise algatamine. Sama otsusega otsustati algatada eelnimetatud toimingud uuesti ja seekord viia läbi ka täielik avalikustamine. Mida nüüdseks on ka tehtud.

Volikogu kinnitas oma detsembrikuu istungil alates 1. jaanuarist 2009.a. vee-ettevõtjaks OÜ Järve Biopuhastus. Selgus aga, et üleminekuag oli antud liiga lühike: vee erikasutuslubade ümbervormistamine ja kõik muu selline võtab rohkem aega. Seetõttu pikendas volikogu oma otsusega Kuremäe II, Kurtna ja Vasavere-Rausvere ühisveevärgi ja -kanalisatsiooni tegevuspiirkonna ülemineku OÜ Järve Biopuhastus haldusesse alates 1. aprillist.

MTÜ Ida-Virumaa Naiste Tugikeskus-Varjupaiga taotluse alusel eraldas volikogu nende tegevuse jätkamise toetuseks veidi raha. Ei või ju ial teada, millal ja kuidas ka meie valla elanikud selle MTÜ teenuseid saavad kasutada. Mida muidugi ei sooviks kellelegi.

Ida-Virumaa Keskkonnaameti taotluse alusel anti nõusolek Rebase III liivakarjääri tegevuse jätkamiseks, so. liiva kaevandamiseks. Karjäär ise asub Jõuga tee ääres Illuka külas. See tähendab, et tegemist ei ole mitte uue karjääri rajamisega, vaid juba käigusolevaga.

Kunagi ammu asutati valla osalusel üks IMSA nimeline mittetulundusühing. Asutati selleks, et oleks võimalik valla huvides erinevad rahasaamisallikaid kasutada. Aeg on edasi läinud, MTÜ tegevus praktiliselt soikunud ja valla osalusel selles ei ole enam praktilist otstarvet. Seega otsustas volikogu lõpetada Illuka valla osalus MTÜ IMSA tegevuses selle mitteotstarbekuse tõttu.

Ja lõpetuseks otsustas volikogu, et osaleb MTÜ Eesti Mõisakoolide Ühenduse algatatud ja teisigi mõisakoole ühendavas koostööprojekti, mis kestab kolm aastat ja kannab nime “Mõisakoolide ettevalmistamine turismihooajal regulaarsete teenuste ja toodete pakkumiseks”. Iga mõisakooli jaoks töötatakse välja individuaalne teenuste ja toodete pakett, milles kajastub mõisakooli eripära ja võimalused turismiteenuse osutamiseks. Elame – näeme.

Uued uudised juba järgmises lehes. Ja olge valvel, kevad ei ole enam kaugel!

Lugemiseni, lugupidamisega

Monika Tinno
vallasekretär

MEIE SEAST LAHKUNUD:

LAINA VIITA

sünd. 17.11.1935

surn. 30.01.2009

Ohakvere küla

MARIA DEDIK

sünd. 07.09.1931

surn. 02.02.2009

Kuremäe küla

